

הרביעייה העליזה בדירה המשותפת

אמי הגנרלית

התחלקה

על השכל

זוכרים איך הנלורה שרוט חטפה שטוזה מהבן שלה, והסתובבה ימים של-מים עם פנס כחול? לא זוכרים, או בואו אזכיר לכם, רק קודם אגיד לכם, כי אותה שטוזה היתה רק חלק קטנטן של הסיפור המלא.

הנלורה היא אחת ממוככות הבמה הגדור לות בגרמניה כיום. משהו כמו הנח'לה מרון אצלנו, להבדיל אלף הבדלות.

כשנחתם החווה להעלאת אמי הגנרלית גם בגרמניה, הגיעה הנלורה לארץ, כדי לקלוט רקע ואווירה ולהשתתף בחזרות עם הצוות הישראלי. יחד איתה, הגיע גם בנה, הנס האם, המופיע גם הוא בהצגה.

היחסים בין האם לבן היו לא הכי הכי, ובאחת המריבות המשפחתיות הקטנות שלהם, איבד הנס הקטן את שלוותו, הכי נים לאמו פגו בפרצוף.

בהתחשב באופייה של האמא, קשה קצת להאשים אותו — מבלי שאני מתכוונת לרמוז בכך שאני נוקטת, חס וחלילה, עמדה בסיכסוך משפחתי.

הרמו הראשון לאופייה של הנלורה התיגלה כבר זמן קצר לאחר שהגיעה לארץ. היא יצאה לסויר ברחבי ישראל עם אחד המפיקים של ההצגה הישראלית, יצחק ליכטר. עלייד הקסטל, היא אומרת פתאום לליכטר: "היינו רוצה כוסית ויסקי", בבקשה, השיב ליכטר האדיב. "עוד חצי שעה גניע לתל-אביב", לא, אני רוצה עכשיו, הסבירה הנלורה היפה. כשליכטר הסביר שהוא לא שחב איתו ויסקי במכונית, התפרצה השחקנית בתחפת אימים כזו, שליכטר כמעט איבד את השליטה על ההגה, הצליח בקושי לעצור ולהרגיע אותה.

מילא, חשב הוא, וחשבו כל אלה ש-

לא תהיתם לאחרונה להיכן נעלמה אחת היפהפיות הידועות בארץ — חני פרי? שלא לדבר כבר גם על יפהפייה נוספת שנעלמה — הדוגמנית יפה כפיר?

כן תהיתם? או אתם יכולים להפסיק לתהות, שתיהן נעלמו לאותו מקום. ל-לונדון, ואפילו לאותו רובע בלונדון. קר לינגדייל, ואפילו, אם זה דווקא מעניין אותכם — לאותה דירה בלונדון, השתיים מתגוררות שם יחדיו — יחד עם בעליהן כמובן.

חני הפכה לאשת איש — איש בשם יגאל? — לפני כחצי שנה, ויפה, החברה שלה, עשרה ימים אחריה — לאיש בשם אמנון.

חני היתה הראשונה שיצאה, אחרי גי-שוואיה, ללונדון. היא יצרה שם קשרים, זכתה להיות מצולמת בירחון האופנה ה-בינלאומי ווג (גליון ספטמבר) ועובדת ה-יום בסוכנות דוגמנות שם. רשיון עבודה אמנם אין לה, אבל עבודה יש לה בשפע. יגאל, בינתיים, עדיין לא עובד.

לעומתה, יפה לא הצליחה עדיין לקבל עבודה בלונדון, למרות שגם היא דוגמנית ויפהפייה מליגה א'. במכתבים שהיא כתבה לחברים בארץ, היא טוענת שחני דווקא לא מתאמצת יותר מדי להשיג ל-

הוא לא עובד בינתיים. לבעלים, מסתבר, קשה לעבוד בניכר. אבל מחוץ לשעות העבודה, החיים בדירה המשותפת חברותיים למדי ואפילו עליזים, אם זאת המילה המדוייקת שאני מחפשת.

יפה כפיר

לה. מה שהיה די נכון בעצם, רק שלא פירטו את סוג המחלה.

לא שהקהל הגרמני בא בטרוניות. גאון לה סחטה מחיאות כפיים סוערות, עם כל מסך, הייתם צריכות/צריכים לשמוע את הגרמנית של התימניה הזאת. ללקק שפי-תיים.

העסק התפוצץ בליל סילווסטר. לאותו ערב, היו מתוכננות שתי הצגות הגיגיות. הנלורה הודיעה שהיא לא תוכל להופיע, וגאולה הוועקה, החלה מתלבשת בחדר האיפור.

לפתע, הופיעה הנלורה. "אני כן מו-פיעה", הכריזה.

טוב, עזרו לה להתלבש איכשהו, והכר-כבת עלתה על הבמה.

עלתה — וגרמה לביזיון לדורות. היא היתה כלי-כך שיכורה, שלא הצליחה ל-השמיע את הטקסט שלה. מובן שלהצגה השנייה כבר לא הירשו לה לעלות.

למחרת בבוקר התפוצצה כל הפרשה בעיתונים. הנלורה נזרקה יחד עם הנס, ובמקומו החל מופיע סבי דור.

היצוא הישראלי פורח.

בתו של גיבור שרבורג

ארבעה ילדים, ולשעבר יו"ר הוועדה הכל-כלית של ועידת המיליונרים למען ישראל. קלאבי מתגורר בבראזיל, ובישראל מייצג את האינטרסים שלו ומנהל את עסקיו — מי? כמובן, מוקה לימון.

אלא מאי! מובן שהסיפור טוב מדי מכדי להיות אמיתי. כששאלתי את נילי, עלמה יפה שעבדה בזמנו אצל דובר צה"ל, מתי אפשר לברך אותה — לפי השמור עות, עמדת החתונה להתקיים בחודש הבא — ענתה:

"כן, גם אלי הגיעו כבר עשרות טל-פונים מקצווי הארץ. כולם רצו לברך אותי. הצרה היא רק שזה לא נכון. אנח-נו לא עומדים להתחתן, לא עמדנו להת-חתן, ולא שום דבר, הוא ביחסי ידידות עם אבא, ומובן שגם אני מכירה אותו — אבל זה הכל. הכל."

גשה רבת-משמעות: "יש כאן יותר מדי כלבים, במקום הזה."

מילא, האקלים הישראלי משפיע, התי-נחמו המתחמים, וניחמו את אלה שרצו להלביש לה שק על הראש, השגריר ה-אומלל רצה לבלוע את עצמו בקרקע.

טוב, רצה אלוהים והחזרות בארץ נס-תיימו, והגרמניה הרווייה חזרה לארץ מו-לדתה. כאן, גילו הישראלים בצוות הפ-תעה מרה, האקלים כבר התשנה, ברוך השם — אך הנלורה לא.

בתחילה, חלתה במחלה מיסטורית, וה-חזרות נאלצו להיערך בבית-החולים. כש-יצאה מבית-החולים, התגלתה שיכרותה הכרונית לכל.

אלא שהאמת נשארה חבויה מאחורי ה-קלעים. הנלורה היתה דמות אהובה מדי על הגרמנים, מכדי שאיזה עיתון שם היה מעז לגלות את האמת.

יחד עם זאת, נקטו המפיקים באמצעי-זהירות: הם הביאו את גאולה לני ל-מינכן, העמידו אותה כמחליפה.

גאולה החליפה די הרבה, לקהל הגרמני, הסבירו כל פעם שהוכוכבת הגרמניה חז-

שמעו מפיו על התקרית, זה בטח האקלים הישראלי. לא כדאי לעשות מזה פסק, אחרי הכל, שחקנית כזאת מפורסמת.

או עוד לא ידעו הישראלים, מה ש-יודעים חוגי הבמה בגרמניה, שאצל הנ-לורה, הוויסקי משחק תפקיד מרכזי.

ימים מעטים לאחר מכן, ערך השגריר הגרמני מסיבת קוקטייל לכבוד השחקנית המפורסמת. שוב, רק מעטים הבחינו כמה קוקטיילים גמעה הכוכבת, במשך מסיבת הקוקטייל, משום כך, נדהמו כל כך, כא-שר הצביעה על שני כלבים קטנים שהטי-תובבו במקום, ואמרה בקול רם ובהד-

כרת כלי-כך, כי היא לא מרבה להשתית זמנה לריק בסביבות כאלה. אך יודעי דבר אומרים שבחירתו של ישראל היתה מעור-לה.

מיקי היא הרומן של גוריון זה זמן רב, ובקרב תהפוך לאשתו החדשה. לא זמן

ישראל גוריון

גוריון קפץ במיוחד לאנגליה כדי להס-דיר את הגט מאשתו הנוכחית, שעקרה לשם עם התפוררות הנישואין.

הדודאי

מחליף

אשה

הרבה שיטות המציא המוח הגברי כדי לחלוב גט מאשתו. אחת היעילות בהן, מאז ומעולם, היתה הגילוי שהמאבת מצ-פה לילד. ממנו כמובן, מהבעל.

זה קרה, לאחרונה, אפילו ליוסי ידון, ונוד יותו לאחרונה, לישראל גוריון מצמיד הדודאים.

גוריון היה נשוי כמה זכמה שנים טו-בות לעלמת חן אנגליה, שהעניקה לו פולקסוואגן לבן עם מספר לבן.

אבל היפושית איננה תחליף לדברים שאינם, או אולי הדברים שאינם כן היו, אינני יודעת. מכל מקום, האשה לחוד, ומיקי לחוד.

מיקי היא סטודנטית יפהפייה, שחרחו-רת ונאוה, שאיננה אלא בתו של המשורר אברהם ברודים. אמה, אתל ברודים, יודעה גם היא בזכות עצמה: היא ניהלה בזמנו את גלריה גורדון, שנלחה לזושינגי-טון להמשיך שם בעסקי האמנות שלה, ונודעה — נודעת עד היום, למעשה — בנייתה לטפח אמנים צעירים, מכל הסו-גים — העיקר שיהיו אמנים. בחוגי דיזינגוף ההומייה מיקי איננה מו-